

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/56/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714203203
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714203203.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., IČO: 35 838 825. Bratislava, Košická 56, právne zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Štefanovičova 12, IČO: 35 885 459 proti odporcovi: L. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K.D. K., O. J. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 1.449,07 € s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 56,34 Eur s úrokom z omeškania vo výške 17,70 % ročne zo sumy 11,25 Eur od 21.03.2011 do zaplatenia, zo sumy 11,25 Eur od 21.04.2011 do zaplatenia a zo sumy 11,25 Eur od 21.05.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 18,78 Eur od 21.03.2011 do zaplatenia, zo sumy 18,78 Eur od 21.04.2011 do zaplatenia a zo sumy 18,78 Eur od 21.05.2011 do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

III. Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Martin dňa 13.03.2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 1.449,07 € spolu s úrokom vo výške 17,75 % z istiny 1.297,37 € od 22.12.2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % z istiny 1.297,37 € od 22.12.2010 do zaplatenia ako aj trov konania a trov právneho zastúpenia. Uviedol, že pohľadávku nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 a to od spoločnosti Slovenská sporiteľňa a.s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava. Postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené listom „oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov dňa 28.12.2010“. Ďalej uviedol, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili dňa 16.06.2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len Zmluva o úvere), na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 663,88 € pri úrokovej sadzbe 17,70 % ročne. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vždy ku 20 temu dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola zmluvnými stranami dohodnutá na 20.07.2006 a konečná splatnosť úveru na 20.05.2011. Podmienky čerpania úveru, spôsob, výška, termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti boli dojednané v Zmluve o úvere. Odporca svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere neplnil a poskytnutý úver nesplatil ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti t.j. do dňa 20.05.2011. Po postúpení predmetnej pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne a.s. na navrhovateľa nebola na úhradu záväzku vzniknutého na základe Zmluvy o úvere poukázaná zo strany odporcu žiadna platba. Z uvedeného dôvodu sa navrhovateľ pridrižoval pri vyčíslení pohľadávky aj vyčíslenia poskytnutého úveru pri postúpení pôvodným vlastníkom pohľadávky t.j. Slovenskou sporiteľňou a.s. Podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom

navrhovateľa ku dňu 21.12.2010 bol celkový zostatok v sume 1.449,07 € pozostávajúci z istiny 1.297,37 € a úrokov z omeškania v sume 151,70 €. Ďalej navrhovateľ v návrhu citoval ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 502 Obchodného zákonníka, § 504 a § 369 Obchodného zákonníka.

Súd vyzval navrhovateľa listom zo dňa 24.07.2014, aby predložil platobnú históriu odporcu.

Navrhovateľ listom doručeným dňa 11.08.2014 doručil súdu podanie označené ako „vyjadrenie k výzve“, v ktorej uviedol, že ku dňu postúpenia t.j. 21.12.2010 uplatnená pohľadávka predstavovala výšku 1.449,07 € a pozostáva z úrokov z omeškania vo výške 151,70 € a istinu po splatnosti vo výške 1.297,37 €. Z výpisov z úveru, ktoré súdu doručil vyplynulo, že odporca vyčerpал úver vo výške 663,88 € dňa 16.06.2006. Prvú úhradu odporca realizoval dňa 20.07.2006 vo výške 18,79 €. K poslednej úhrade vo výške 19,98 € došlo dňa 12.10.2007. Odporca teda celkovo uskutočnil 13 úhrad v celkovej výške 235,62 €.

Podľa navrhovateľa z predložených výpisov vyplýva, že odporca sa po prvý krát dostal do omeškania s platením splátok úveru dňa 21.12.2006, čím už od tohto dátumu vznikol navrhovateľovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania (poukázal na ust. čl. 7.4.4. Všeobecných obchodných podmienok). Uplatňovaný úrok z omeškania vo výške 151,70 € bol účtovaný od 21.12.2006 do 21.12.2010 t.j. deň postúpenia pohľadávky z nezaplatených splátok v stanovenej percentuálnej výške, ktorú navrhovateľ oznámil odporcovi zverejnením na svojej webovej stránke ako aj vo svojich obchodných priestoroch. Od začiatku zmluvného vzťahu do 14.01.2009 bol úrok z omeškania počítaný vo výške 26,40 % ročne, od 15.01.2009 bol tento úrok upravený na sadzbu vo výške 8 % ročne. Výška úrokov podľa navrhovateľa je stanovená v čl. 7.4.4. Všeobecných obchodných podmienok. Navrhovateľ mal za to, že predmetná úprava úrokov z omeškania korešponduje s bankovou obchodnou praxou, je dôvodná, pretože sadzba z úrokov ako aj z úrokov z omeškania sa môže počas zmluvného vzťahu meniť. Banka preto aktuálne úrokové sadzby oznamuje dlžníkom zverejnením na svojej webovej stránke a vo svojich obchodných priestoroch. Odporca bol pri podpise zmluvy s touto skutočnosťou ako aj s výškou úrokovej sadzby oboznámený.

V rámci istiny po splatnosti vo výške 1.297,37 € sú obsiahnuté riadne úroky vo výške 701,32 € (do dňa 21.12.2010) a poplatky v sume 158,65 €. Čistá istina (bez úrokov a poplatkov) je vo výške 437,40 €. Riadne úroky vo výške 701,32 € sú úrokmi od začiatku úverového vzťahu t.j. od júna 2006 do 21.12.2010, (deň postúpenia pohľadávky) počítané v zmluvne dohodnutej úrokovej sadzbe vo výške 17,70 % ročne. Riadne úroky boli účtované mesačne vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca v súlade s čl. 1 zmluvy, sumy účtovaných mesačných úrokov vyplývajú z predložených výpisov z účtu. Ďalej navrhovateľ poukázal na poplatky, ktoré žiadal priznať vo výške 158,65 €, ktoré predstavujú - poplatky za vedenie účtu resp. správu úveru jún 2006 vo výške 50,-- Sk čiže 1,66 €, od júla 2006 do decembra 2008 vo výške 60,-- Sk t.j. 59,75 €, keď mesačne 30 x 60,-- Sk, od januára 2009 do októbra 2010 vo výške 1,99 € mesačne, t.j. 21 x 1,99 €, spolu 41,79 € a od októbra 2010 do decembra 2010 vo výške 2,99 € mesačne t.j. 3 x 2,99 € t.j. spolu 8,97 €. Súčasne sú to poplatky 112,17 € za upomienky a to za prvú upomienku zo dňa 10.01.2007 v sume 6,64 €, druhú upomienku zo dňa 26.01.2007 v sume 16,60 €, tretiu upomienku zo dňa 13.02.2007 v sume 23,24 €.

Súd vo veci nariadil a vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 27.11.2014 a to v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s tým, aby sa konalo v ich neprítomnosti. Nedostavil sa pojednávanie ani odporca, ktorý mal termín pojednávania vykázaný, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil a preto súd konal v jeho neprítomnosti.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá dňa 16.06.2006, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ust. § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v 8 časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy (znenie účinné od 01.04.2004).

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádza pritom aj z ust. § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 - 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu je potrebnú na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Ako vyplýva z ust. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Ako vyplýva z ust. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občianskeho zákonníka).

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Ako vyplýva z ust. § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniklo povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania. Podľa § 5 písm. b) zákona č. 112/2014 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, od jeho účinnosti t.j. od 01.05.2014 súd na premlčanie prihliada ex offa t.j. bez vznesenia námietky premlčania zo strany povinnej osoby.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

V danom prípade bola účastníkmi uzavretá úverová zmluva, ktorá je absolútnym obchodom a takýto vzťah sa spravuje tretou časťou Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. V predmetnej veci však ide o spotrebiteľský úver, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou a to zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Za spotrebiteľský úver sa považuje akákoľvek odložená platba a samozrejme napriek absolútnemu obchodu sa úver popri inštitúte pôžičky nedá nezahrnúť medzi právne vzťahy označené ako spotrebiteľské úvery. Ide však o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, pričom spotrebiteľ úver prijíma na spotrebu. Teda ide o typický občiansko-právny vzťah. Spotrebiteľský úver je jeden z najfrekvencovanejších občiansko-právnych vzťahov.

V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa je potrebné v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (premlčanie, odstúpenie od zmluvy) na tieto vzťahy aplikovať právnú úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo, teda Obchodný zákonník.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej povinnosti prihliadať na oslabenie nároku navrhovateľa voči odporcovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmete nároku.

Ako je zrejmé zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 16.06.2006, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.05.2011. Keďže v konaní nebolo preukázané, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle bodu 7.6.1. písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, je potrebné začiatok plynutia premlčacej doby stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého

ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Nepremilčuje sa teda celý dlh naraz, ale každá jednotlivá splátka úveru má samostatnú 3 ročnú premlčaciu dobu. Vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo k predčasnému zosplateniu úveru a žaloba bola podaná na súde dňa 13.03.2014, jedná sa o splátky splatné najneskôr 13.03.2011. Nepremilčanými splátkami tak sú splátky splatné 3 roky spätne od podania žaloby. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20 temu dňu v mesiaci, nepremilčanou splátkou je iba tá, ktorá je splatná dňa 20.03.2011, 20.04.2011 a 20.05.2011. Jedná sa tak o 3 nepremilčané splátky po 18,78 €, teda 3 x 18,78 € celkovo v sume 56,34 €.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej 3 ročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie 4 ročnej podľa Obchodného zákonníka, na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ust. § 52 - 54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a podobne) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej a teda typickej občiansko-právnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv, teda ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy a teda aj na odložení platby spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužijú obchodné právo, ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občiansko-právnej úprave zhoršilo.

Súd je toho názoru, že ust. čl. II. bodu 3 a bodu 4 zmluvy zo dňa 16.06.2006 je v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zhoršuje postavenie odporcu ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľov nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka. Súčasne súd poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3C/197/2012 zo dňa 16.06.2014, ktorý určil, že: „zmluvná podmienka uvedená v čl. II. bod 3, bod 4 zmluvy o splátkovom úvere, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými zo dňa 15.11.2006, obsahom ktorej je dojednanie, že všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami úverových podmienok VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi a to v tomto poradí a dojednanie, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou“, na ktorú súd poukazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené je tak dôvodný nárok navrhovateľa na istinu 56,34 € a úrok vo výške 17,70 % ročne zo súm a splátok, ktoré neboli premlčané, pričom ako súd už vyššie konštatoval, 3 splátky neboli premlčané. Vo zvyšnej časti súd nárok navrhovateľa na istinu a úrok z úveru ako premlčaný, zamietol.

Nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, súd sa pri svojom rozhodovaní zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 17,70 % ročne.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 Občianskeho zákonníka, nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.

Súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v období jún 2006 činil úrok 14,03 %, z toho je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade značne neprevyšuje mieru úrokov poskytovanou peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, predstavujú ceu úveru. Dlžník je povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na povinnosť platiť úroky z úveru nemá vplyv ani zosplatenie úveru. Táto povinnosť zásadne do času reálneho vrátenia poskytnutého úveru.

Keďže odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 663,87 €, ktorý mal uhradiť v 59 mesačných splátkach, pričom s každou splátkou bol splatný aj úrok z úveru, na istinu jednej splátky pripadala suma 11,25 € (istina 663,87 : 59 splátok = 11,25). Z jednej nepremiľčanej splátky v sume 18,78 €, ktorá suma pozostáva z istiny ako aj úroku z úveru, pripadá na nepremiľčanú istinu suma 11,25 €.

Súd priznal navrhovateľovi úrok z úveru od 21.03.2011, 21.04.2011 a od 21.05.2011 z 3 posledných splátok úveru, keďže dovtedy bol navrhovateľovi priznaný vyčíslený úrok z úveru v 3 nepremiľčaných splátkach v sume 22,59 € (3 x 7,53) zo sumy nepremiľčanej istiny 11,25 € až do dňa zaplatenia). Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na kapitalizovaný úrok z omeškania v sume 151,70 € tento súd nemohol navrhovateľovi priznať, nakoľko bol vyčíslený nie pri zákonnej sadzbe, ale pri sadzbe 26,40 %.

Namiesto tohto nároku súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania z nepremiľčaných splátok pri zákonnej sadzbe úroku z omeškania platnej v čase omeškania tejto splátky t.j. zo sumy 18,78 € od 21.03.2011 do zaplatenia, od 21.04.2011 do zaplatenia, od 21.05.2011 do zaplatenia, čiže úrok 9,25 % ročne z týchto súm.

Pokiaľ ide o dohodu o výške sadzby úrokov z omeškania 26,40 % je potrebné uviesť, že s poukazom na ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Na úrok z omeškania zo spotrebiteľskej zmluvy sa teda musia vzťahovať ustanovenia občiansko-právneho predpisu. Ak sa teda navrhovateľ domáhal zaplatenia úrokov z omeškania z dlžnej sumy nad zákonnú výšku, je súd toho názoru, že návrhu navrhovateľa nemožno v tejto časti v celom rozsahu vyhovieť.

Nakoľko v danej právnej veci sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, preto je za účelom ochrany spotrebiteľa výhodnejšie použitie aplikácie ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. v časti týkajúcej výšky úrokov z omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa zistení súdu výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku ku dňu nasledujúceho po splatnosti nepremiľčanej splátky bola dňa 21.03.2011, 21.04.2011 a 21.05.2011 vo výške 1,25 %, výška úroku z omeškania tak predstavovala 9,25 % ročne. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd vo zvyšku návrh navrhovateľa, z dôvodu uvedených, v celom rozsahu zamietol. Vo výroku svojho rozsudku nekonštatoval neprijateľnú zmluvnú podmienku v čl. II. bod 3, bod 4 zmluvy o splátkovom úvere, uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, ktorú už ako bolo vyššie konštatované, vyhlásil za neplatnú Okresný súd Vranov nad Topľou v konaní sp. zn. 3C/197/2012 zo dňa 06.06.2014.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, úspešný odporca by mal nárok na náhradu trov konania, avšak si náhradu trov konania neuplatnil a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na začatie exekúcie.